

AVONDMAALSBRIF

Beste broeders en zusters,

Onze gedachten en geloofsvisies worden vaak bepaald door wat wij ooit verstaan of geleerd hebben. Misschien dat u vijftig of zestig jaar geleden al geleerd hebt hoe u uw geloofsleven dient in te richten en bijv. de sacramenten dient te verstaan. Wat u toen verstaan hebt en geleerd, was en is nog steeds belangrijk en van grote waarde. Het heeft ook altijd de wijsheid, kracht, troost en liefde gebracht van waaruit u vandaag nog leeft en de ander tot zegen kunt zijn. Daarvoor kunnen en willen wij alleen maar dankbaar zijn.

Toch kan het ons niet ontgaan dat ik elke tijd ook weer gelovigen opstaan, die de Bijbel nieuw en soms ook anders verstaan. De onderwerpen zijn talloos, waarover christenen en gemeentes met elkaar van mening verschillen. Denk aan de standpunten en beroering die de inhoud en ondertekening van de Nashville-verklaring hebben veroorzaakt, binnen en buiten de kerk.

(Daarover overigens op zondag 10 februari meer in de kerkdienst en preek.) Maar ook andere thema's; bijvoorbeeld over de sacramenten. Kerken hebben niet eens hetzelfde aantal sacramenten en dan zijn er nog verschillen tussen de kerken over de betekenis van de sacramenten. Hoe wordt er gedoopt? Wie wordt er gedoopt? Wat betekent de doop? Vooral dit laatste is punt van discussie, als het over kinderdoop of volwassenendoop gaat en over de bevestiging van de doop of een nieuwe doop. In deze dagen hebben wij vooral met het sacrament van het Heilig Avondmaal te maken. Wij vieren de overwinning van Jezus op de dood en het geschenk van leven en eeuwig leven dat ons uit genade aangeboden wordt.

Anderen vieren niet, maar gaan diep gebukt onder hun zondenlast naar de Tafel en blijven zich schuldig voelen dat Jezus, Gods Zoon, sterven moest en deze lijdensweg moest gaan om ons te behouden. Kunnen kinderen de diepte en betekenis van dit offer verstaan, vragen gelovigen zich af? Dient daar eerst geen grondige catechese aan vooraf te gaan? Of kunnen volwassenen juist leren van het geloof van kinderen die zo intens en onvoorwaardelijk van Jezus houden!? Wat gebeurt er daarnaast in en door het sacrament met ons? Gedenken wij, waarna de gedachten weer wegebben, zoals dat zo vaak nog gaat na gedenkdagen? Of leidt de gedachtenis tot werkelijk iets nieuws in onszelf en in de gemeenschap die de gedachtenis gedeeld heeft? Wat is de ervaring en realiteit? Gebeurt en verandert er echt iets in onszelf en in de gemeenschap na een Avondmaalsviering? Soms wel. De catechese van vijftig, zestig jaren geleden heeft ons gevormd en omgevormd, waardoor de wereld er toch anders uitziet dan zonder die christelijke en geestelijke vorming het geval was geweest.

Volgende week lezen wij in de Bijbel: Matteüs 26:26-28 + Johannes 6:53-58. We kunnen ons alvast op de viering en verkondiging voorbereiden door beide schriftgedeelten te lezen. Lees de teksten nieuw. Lees de Bijbel alsof u voor het eerst leest. Lees biddend. In een moment van stilte. Overweeg de woorden. Proef het Evangelie. Het is het Woord dat vanuit de hemel tot óns komt in deze dagen, tot mij en tot onze broeders en zusters die zich óók voorbereiden op de viering. Hoe wezenlijk komt Jezus Christus in ons als wij het sacrament ontvangen? Wat ontvangen wij? Wie ontvangen wij? Is het een stukje lering, voor ons hoofd? Voedsel voor ons hart en onze zielen? De honger en dorst worden door de viering gestild? Nu kunnen wij weer verder, en ook echt anders verder, en zelfs voor áltijd anders verder!? Eeuwig dus! Zijn wij gericht op de korte termijn, de agenda voor deze week; of ook wel gericht op het eeuwige leven? 'Voor velen' is het sacrament. Voor hen die het ontvangen én verstaan. Niet iedereen zal ontvangen en verstaan dus? Wat staat er veel in zo'n Bijbeltekst! Versta ik het? Bid, ook voor elkaar, opdat er zegen uit mag gaan van de viering, voor onszelf, voor de kerk, en voor de wereld.

Een gezegende voorbereiding en Avondmaalsviering toegewenst!

In verbondenheid, Ds. Herman F. de Vries